

Τηλεόραση

Σπασμοί που αντανακλούν την κρίση

Η απευθείας τηλεοπτική μετάδοση των εξαγγελιών του Καστελλόριζου θα μπορούσε να εκληφθεί και ως η έναρξη του πλέον δραματικού επεισοδίου μιας ιστορίας των εγχώριων μέσων, η οποία διήρκεσε ένα τέταρτο και πλέον του αιώνα, διαμορφώνοντας νοοτροπίες, αντιλήψεις, ήθη και συμπεριφορές καταναλωτών, ψηφοφόρων, αλλά και του εγχώριου πολιτικού προσωπικού. Στην τηλεόραση αντανακλώνονται πλέον δραματικά οι στρεβλώσεις, όχι μόνο στη λειτουργία μιας πολύ τηλεοπτικής δημοκρατίας, η οποία διαμορφώθηκε στη σκιά ανεφάρμοστων νόμων και ενός ΕΡΤικού οικοδομήματος που συμπύκνωνε τα χειρότερα ελαττώματα του πελατειακού συστήματος και των σκανδαλωδών συνδικαλιστικών προνομίων, αλλά και σε έναν δημόσιο λόγο ο οποίος συντηρήθηκε στα τηλεοπτικά πάνελ με χαρακτηριστικό του την εκτόνωση της λαϊκής οργής.

Τα σημάδια της επερχόμενης τηλεοπτικής ασφυξίας, η οποία αντανακλούσε την οικονομική, είχαν ξεκινήσει να αποτυπώνονται ένα χρόνο πριν. Ήταν η κατάρρευση της διαφημιστικής αγοράς, ο αποδεκατισμός των δημοσιογραφικών ομάδων, η θεαματική συρρίκνωση

της παραγωγής, έπειτα από μία εικοσαετία τρελής σπατάλης, με το «Νησί» του Mega (2010) να αποτελεί ένα είδος κύκνειου άσματος των ακριβών παραγωγών. Η επιτυχία ενός σίριαλ που λίγα χρόνια πριν ελάχιστους θα συγκινούσε θα μπορούσε να θεωρηθεί και η απαρχή σειράς συμβολικών τηλεοπτικών συμβάντων, τα οποία αντανακλούν τους σπασμούς του εγχώριου πολιτισμικού συστήματος.

Εκλείσε ένα, άνοιξαν δύο

Στο οριστικό κλείσιμο του καναλιού Alter αποτυπώνονται οι συνέπειες από την υπερβολική διόγκωση της τηλεοπτικής επιχειρηματικότητας σε μια αγορά όπου αποτυπωνόταν ανάγλυφο το εγχώριο οικονομικό παράδοξο. Ωστόσο, η παραδοξότητα αυτή δείχνει αντοχή, καθώς στη θέση του ενός καναλιού που έκλεισε εμφανίζονται δύο ακόμη, το «Ε» και το «Action 24», ενώ η αποχώρηση του γερμανικού RTL από τον Alpha, λόγω περιορισμού της αγοράς, σημαίνει απλώς επιστροφή του πρώην ιδιοκτήτη στο τιμόνι του. Ισχυρό του «χαρτί» για τη νέα τηλεοπτική εποχή, ο προπαγανδιστικός λαϊκισμός της λαζοπούλειας σάτιρας.

Ο κορυφαίος ωστόσο συμβολι-

σμός της κατάρρευσης των ψευδαισθήσεων της εγχώριας, πολύ τηλεοπτικής δημοκρατίας υπήρξε η ακραία απόφαση του «μαύρου» στην ΕΡΤ, δύο χρόνια μετά την είσοδο της χώρας στο Μνημόνιο. Απόφαση με άμεση συνέπεια στην πολιτική σκηνή, καθώς διαλύθηκε η τριμερής συγκυβέρνηση. Επί των ημερών της πάντως, συντήρησε την πληγή του πελατειακού κλίματος και της πάγιας αντίληψης των συνδικαλιστών για μια ΕΡΤ των κομματικών εξαρτήσεων. Εξ ου και προχώρησαν σε μακρά περίοδο απεργιών, οι οποίες στέρησαν τις τελευταίες δυνάμεις της ΕΡΤ. Σε εκείνη πάντως την ΕΡΤ δείχνει ότι επανέρχεται και το νέο νομοσχέδιο.

Άλλωστε και οι απόπειρες της προσωρινής Δ.Τ. και ακολούθως της καθυστερημένης ανασύστασης του κρατικού φορέα ως ΝΕΡΙΤ απέδειξαν ότι οι νοοτροπίες για την τηλεόραση παραμένουν ακλόνητες, γεγονός που δεν δημιουργεί αισιοδοξία προόδου και ανάπτυξης για μια αγορά η οποία εξαρτάται, όπως παντού στον κόσμο, από τα ήθη που αυτή καλλιεργεί.

ΠΟΠΗ ΔΙΑΜΑΝΤΑΚΟΥ